

der opstaar den Doktrin, at een Gang vundne Fordele kan ikke slippes paa ny, kan Lovgivningsmagten ikke bøje sig for i et Tilfælde, hvor vi staar overfor en uvægerlig meget stærk Prisnedgang. Jeg beder Dem tage under Overvejelse, om der ikke vil være Mulighed for her i Tinget at skabe det Flertal for den glidende Skala, som man ikke har kunnet skabe i Kommissionen. Jeg tror, Muligheden er der, i det Øjeblik de tre Ordførere vil tage Konsekvenserne af deres egne Udtalelser fra tidligere Tid. Jeg forstaar meget godt, at Tjenestemændene dertil vil sige: Mens Græsset gror o. s. v. Det er imidlertid aldeles ikke min Tanke at ville skubbe Lønforhøjelsen ud for dem et eneste Øjeblik. Jeg er villig til at stemme for de Lønninger, som her foreslaas, som midlertidige Lønninger for et Aar, naar vi saa imidlertid kan faa Sagen taget op til Behandling og saa faa gennemført det, der for mig byder mest Mulighed for Arbejdsfred her i Landet for den kommende Tid. Jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at faa de flest mulige med til denne Tanke, men naar jeg tror, at Danmarks Økonomi gaar ned til en Trediedel af det Prisniveau, vi har i Dag, kan jeg ikke stemme for en varig Udgift paa 60 Millioner, der svarer til et Prisniveau, der er tre Gange saa højt som det, vi efter min Opfattelse vil gaa ned til. At faa mig til at stemme derfor, kan De ikke vente.

N. C. Jensen: Det Lovforslag, som vi her staar overfor, har været imødeset med megen Interesse. Ikke alene her i Rigsdagen, men ogsaa ude omkring i Landet har vi alle sammen, tænker jeg, haft en Følelse af, at den Lønningsreform, der nu maatte komme for Statens Tjenestemænd, maatte blive kostbar; det var en Nødvendighed, det kunde man slet ikke komme udenom. Derfor tror jeg egentlig, at Lovforslaget vel er kommet i en vanskelig Stund, men ogsaa i en god Stund, idet der er Forstaaelse af, at her var en gammel Skade, som der maatte raades Bod paa, her var Krav, man maatte søge at imødekomme og ikke kunde overhøre. For saa vidt mener jeg, at Lovforslaget er kommet i en god Stund, men naturligvis

er det rigtigt, at det ogsaa er kommet i en vanskelig Stund, da man vel maa erkende det for absolut givet, at vi staar overfor en Konjunkturedgang. Som den sidste ærede Taler (N. P. Jensen) sagde: Ingen ved egentlig, hvordan det kommer til at se ud, men at Nedgangen vil og maa komme, er der ingen, der kan bestride. Der kan da naturligvis opstaa økonomiske Vanskeligheder, men ligesom man fra alle Sider maa erkende, at det er nødvendigt at bringe de fornødne Ofre for at raade Bod paa Tjenestemændenes daarlige økonomiske Stilling, saaledes maa vi ogsaa alle være paa det rene med, at Konjunkturerne kan blive saadan, at vi alle sammen maa tage vore Tab, for at de økonomiske Forhold kan blive saadan, at vi er i Stand til at bære dem. Derfor har den glidende Skala for mig en overordentlig stor Interesse, og jeg vilde gerne være med til, som det ogsaa er udtalt fra anden Side, at den kunde blive gjort noget mere omfattende, end den er efter Lovforslaget, men det skal jeg henstille til Udvalgets nærmere Overvejelse. Jeg er dog af den Opfattelse, at selv om det ikke skulde kunne naas, maa Lovforslaget om Statens Tjenestemænd alligevel ophøjes til Lov. Vi er, synes jeg, alle sammen interesserede i virkelig at tage Hensyn til, hvad Fremtiden vil bringe.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen), nævnede forleden Dag noget, som jeg i for sig meget godt kan være enig med ham i, men som jeg for mit Vedkommende i hvert Fald i denne Sag ikke lægger nogen Vægt paa. Det ærede Medlem nævnede, at naar man havde set en Voldgiftskendelse, hvorved nogle Havnearbejdere havde faaet sig tilkendt en Løn paa 30 Kr. i Timen, eller at en Haandværkssvend fik en 5 Kr. i Timen for visse Arbejder, saa løb det rundt i Landets Blade og vakte en Del Opsigt og Uvillie. Det tror jeg nu i og for sig ikke, det gør. At det vækker Opsigt og omtales i Pressen, forstaar jeg meget vel, men efter min Mening vækker det hverken Uro eller Bekymring, det er helt andre Ting, som vækker Uro og Bekymring, det synes jeg ikke, vi skal overse. Da den store Haandværkerstrejke i Vin-